

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ po pierwsze z uwagi na brak podobieństwa towarów i znaków towarowych i po drugie z uwagi na to, że charakter odróżniający znaku, na który powołano się w sprzeciwie, ogranicza się jedynie do jego graficznego przedstawienia, nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2005 r. — Daishowa Seiki przeciwko OHIM**(Sprawa T-438/05)**

(2006/C 96/27)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Daishowa Sieki Co. Ltd (Osaka, Japonia) [Przedstawiciel: T. Krüger, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R 928/2004-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 września 2005 r.,
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu odwoławczym R 928/2004-1.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „BIG PLUS” dla towarów z klasy 7 (obrabiarki z metali, części do nich i imaki narzędziowe) — zgłoszenie nr 1 073 964

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy graficzny znak towarowy „Plus” dla towarów należących między innymi do klas 6 i 8

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2006 r. — Trioplast Wittenheim przeciwko Komisji**(Sprawa T-26/06)**

(2006/C 96/28)

*Język postępowania: szwedzki***Strony**

Strona skarżąca: Trioplast Wittenheim AS (Wittenheim, Francja) [Przedstawiciel: Tommy Pettersson, adwokat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 lit. g) decyzji w odniesieniu do okresu, za który obciążono skarżącą odpowiedzialnością za naruszenie;
- stwierdzenie częściowej nieważności art. 2 lit. f) decyzji w odniesieniu do grzywny nałożonej na skarżącą lub, ewentualnie, obniżenie grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa decyzję Komisji w sprawie COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe [C(2005) 4634 wersja ostateczna, zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”], na podstawie której nałożono na skarżącą grzywnę w wysokości 17,85 milionów EUR z tytułu uczestnictwa w antykonkurencyjnych działaniach na rynku worków przemysłowych w Belgii, Niemczech, Hiszpanii, Francji, Luksemburgu i Niderlandach, sprzecznych z art. 81 WE.

Skarżąca nie zaprzecza, że brała udział w antykonkurencyjnych działaniach do dnia 23 marca 1999 r., lecz stwierdza, iż zaprzestała naruszenia w marcu 1999 r., kiedy nowy właściciel skarżącej, czyli spółka Trioplast Industrier, dowiedziała się o działaniach antykonkurencyjnych. Zdaniem skarżącej, Komisja błędnie więc oceniła czas trwania naruszenia popełnionego przez skarżącą.

Skarżąca stwierdza ponadto, w odniesieniu do wagi naruszenia, że w porównaniu z innymi spółkami biorącymi udział w naruszeniu, Komisja nałożyła kwotę podstawową grzywny, która jest zbyt wysoka w stosunku do udziału skarżącej w rynku.

Na poparcie swej skargi spółka stwierdza dodatkowo, że zastosowana przez Komisję metoda obliczania prowadząca do ustalenia grzywny była nieprawidłowa oraz, że należało zastosować inną metodę, uwzględniającą fakt, iż naruszenie skarżącej składało się z trzech odrębnych okresów, ponieważ skarżąca była własnością trzech różnych podmiotów (St. Gobain, FLS oraz Trioplast Industrier) w czasie popełnienia naruszenia. Zdaniem skarżącej, metoda zastosowana przez Komisję prowadzi do tego, że FLS i Trioplast Industrier odpowiadają solidarnie w stopniu przewyższającym całkowitą kwotę grzywny nałożonej na skarżącą oraz do tego, że w rzeczywistości FLS i Trioplast Industrier odpowiadają solidarnie również za okres, w którym żadna z tych spółek nie była właścicielem skarżącej.

Następnie skarżąca podnosi, że Komisja powinna była uwzględnić fakt wystąpienia okoliczności łagodzących w odniesieniu do naruszenia popełnionego przez skarżącą, ponieważ skarżąca brała niewielki i bierny udział w naruszeniu. Ponadto, zdaniem skarżącej, Komisja nie uwzględniła zasady 10 % obrotu wynikającej z rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ i powinna była zastosować względem skarżącej większą obniżkę niż zastosowała w zaskarżonej decyzji.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że Komisja nie zastosowała zasady pewności prawnej i proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, 4.1.2003, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2006 r. — Justerini & Brooks Limited przeciwko OHIM

(Sprawa T-32/06)

(2006/C 96/29)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Justerini & Brooks Limited (Londyn, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciel: B. Cordery, solicitor]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Eli Canelo Gutierrez (Talavera de la Reina, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 listopada 2005 r. (sprawa R 36/2005-2) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 605 461, doręczonej w dniu 30 listopada 2005 r.,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „J&B” dla towarów i usług z klas 14, 18, 21, 25, 33 i 43 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 2 696 383)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Elia Canelo Gutierrez

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowy graficzny znak towarowy „JOB” dla towarów z klasy 33 (rejestracja nr 275 247)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów w celu dalszego postępowania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 2 ppkt iii) oraz art. 73 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jak również wymogów formalnych przewidzianych w licznych zasadach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2006 r. — Bundesverband deutscher Banken przeciwko Komisji

(Sprawa: T-36/06)

(2006/C 96/30)

Język postępowania: Niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesverband deutsche Banken e.V. Berlin (Niemcy) (przedstawiciele: H.-J. Niemeyer i K.-S. Scholz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich